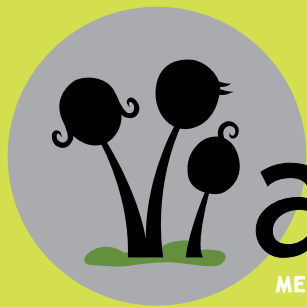

adoptivfamiljer

MEDLEMTIDNING FÖR FAMILJEFÖRENINGEN FÖR INTERNATIONELL ADOPTION NR 3 2013

Sorgligt besked till FFIA:s medlemmar

FFIA:s styrelse har ett mycket tråkigt besked att ge. Efter 33 år av adoptionsverksamhet tvingas vi föreslå att föreningen lägger ned sin förmedling. Orsaken är såväl minskat antal barn för internationella adoptioner som minskat antal sökande familjer.

På en extra föreningsstämma den 12 oktober fattas beslut om den av styrelsen föreslagna avvecklingen av förmedlingsverksamheten.

Det är min tråkiga plikt att förmedla detta till FFIA:s medlemmar och sökandefamiljer. Under flera år har förmedlingsverksamheten haft ett ekonomiskt underskott. Trots stora ansträngningar för att hitta nya länder och att utveckla verksamheten har vi inte lyckats vända trenden.

Det blir allt mer komplicerat att hitta familjer för de barn som finns aktuella för adoption och det genomförs allt färre internationella adoptioner, inte enbart i Sverige utan i hela världen.

För FFIA:s del innebär det att vi på tio år har gått från 191 till 37 genomförda adoptioner. Prognosen för 2013 visar på 20 genomförda adoptioner och det från i stort sett samma antal länder som för 10 år sedan.

Det är inte möjligt att bedriva verksamhet, utifrån dagens förutsättningar, i många länder och med få adoptioner från varje land.

Jag känner stor sorg inför beslutet och för våra familjer som gett FFIA sitt förtroende att förmedla ett barn till familjen. Vi kommer att göra allt vi kan för att hitta den bästa lösningen för våra familjer.

Föreningen kommer – om stämman beslutar enligt förslaget – att fortsätta som ideell förening, men utan förmedlingsverksamhet. Vår förhoppning är att vi ska kunna arbeta vidare som förening med medlemsverksamhet och bistånd, med fokus på frågor som är aktuella för internationellt adopterade.

Vad kommer beslutet att innebära och för vem?

Vi kan enligt lag (LIA 8 §) inte neka till att förmedla ansökningar så länge vi har auktorisation. Nuvarande landauktoriseringer gäller till och med 2013. Våra rekommendationer är därför att familjer som ännu inte påbörjat ansökan via FFIA ansöker i annan organisation.

När FFIA inför år 2014 enbart ansöker om begränsade landauktoriseringer innebär detta i praktiken att vi kommer att handlägga och avsluta pågående ärenden inom planerad avvecklingstid. Vi kommer inte att påbörja nya ärenden.

Eftersom vi inte kan förekomma stämmans beslut har vi

ännu inga färdiga rekommendationer och lösningar för var och en. Under tiden fram till beslut kommer samtal att föras med övriga adoptionsorganisationer. Så snart stämman fattat beslut kommer vi att inleda förhandlingar med andra organisationer och deras eventuella slutförande av FFIA:s ansökningar i de fall där vi har samma länder.

Enligt lagen om internationell adoptionsförmedling skall en auktoriserad sammanslutning ha ekonomiska medel för avveckling av sammanslutningen. FFIA uppfyller detta krav och har ekonomiska medel att slutföra samtliga pågående adoptioner samt att avveckla verksamheten.

Information om ekonomi och handläggning kommer att lämnas såväl allmänt som enskilt utifrån varje ärende och när beslut är fattade.

- *För er som har barnbesked*

Vi har för avsikt att slutföra ärenden där man fått barnbesked.

- *För er med ansökan i landet*

Vi kommer att påbörja förhandlingar med andra svenska organisationer för att möjliggöra att er adoption kan slutföras hos dem. Det är flera organisationer som har auktorisation och samarbete i FFIA:s länder.

- *För er som håller på att sammanställa ansökan*

Vi har ambitionen att sända er ansökan som planerat för att därefter lämna över ärendet till en annan organisation. Om ni önskar och har möjlighet att påbörja en ansökan via någon annan organisation kan ni avbryta ert ärende hos FFIA utan kostnad.

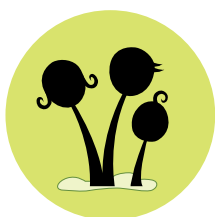
- *För sökande som ännu inte påbörjat ansökan*

Våra rekommendationer är att ni väljer att ansöka via en annan organisation.

- *För medlemmar och adopterade*

Föreningen kommer att existera även fortsättningsvis som bistånd- och medlemsförening. MIA blir i framtiden ansvarig för FFIA:s arkiverade adoptionshandlingar. Vad gäller uppföljningsrapportering kommer vi att återkomma kring detta.

Carin Fremling
Ordförande

VI ADOPTIVFAMILJER

Medlemstidning för

**FAMILJEFÖRENINGEN FÖR
INTERNATIONELL ADOPTION**

ANSVARIG UTGIVARE

Carin Fremling

REDAKTION

Ing-Marie Söderberg

Råby 35

755 94 Uppsala

018-31 74 04

tillraby@telia.com

Heléne Mohlin

helene.mohlin@ffia.se

Kerstin Krebs

kerstin.krebs@telia.com

Rinki Hulth

rinki.hulth@gmail.com

Pia Erno

pia.erno@teliasonera.com

Maria Säaw

saaw_maria@yahoo.se

MATERIAL TILL TIDNINGEN

SKICKAS TILL

Ing-Marie Söderberg,
adress se ovan

OMSLAGSBILD

Tvååttiga Tindra Johansson kom till

Sverige från Thailand i våras.

Läs mer på sidan 8-10

Kallelse till extra föreningsstämma

Lördagen den 12 oktober 2013 kl 13.00 i Göteborg

FFIA:s medlemmar hälsas välkomna till extra föreningsstämma. Styrelsen föreslår stämman att besluta om att FFIA ska avveckla förmedlingsverksamheten under 2014.

Beslutet innebär att FFIA inför år 2014 enbart ansöker om begränsade landauktioner. Begränsningen ska bestå i att FFIA skall kunna handlägga och avsluta pågående ärenden under auktorisationens giltighetstid, men däremot inte påbörja nya ärenden.

Den extrainsatta föreningsstämman kommer att äga rum i Göteborg lördagen den 12 oktober 2013 på Nordiska Högsolan för Folkhälsovetenskap, Sven Källfelts gata 5-11, sal Grönland.

Mer information till vänster på uppslaget.

FFIA:s stadgar finns att ta del av på www.ffia.se

Handläggare Eva Turner och Britt-Marie Nygren; adoption@ffia.se

Informationsansvarig Helene Mohlin; helene.mohlin@ffia.se

Verksamhetschef Annikka Hedberg; annikka.hedberg@ffia.se

Telefon 031-704 60 80 måndag - torsdag 9.00 - 12.00

Frågor om styrelsens förslag besvaras av:

Ordförande Carin Fremling, 0702- 99 64 04 carin.fremling@nuinternet.com

Anmälan om deltagande görs till Kaisa Hammar senast den 9 oktober via e-post kaisa.hammar@ffia.se eller telefon 031-704 60 93.

Varmt välkomna!

*Carin Fremling
Ordförande*

FFIA antal adoptioner 2003-2013

Det största problemet i dag är att de som får barn med särskilda behov inte får den hjälp de skulle behöva och efterfrågar, menar psykoterapeuten Gunilla Wilhelmsson Cederholm. Hon har gjort en undersökning om de funderingar en sökande familj kan ha när de ska besluta om de vill och kan ansöka om ett barn med särskilda behov.

Inga lätta beslut för dagens adoptivfamiljer

De flesta barn som adopteras till Sverige i dag har i förväg kända särskilda behov och/eller är lite äldre. Det lilla friska spädbarnet man kanske tänkt sig finns inte längre att få.

Det innebär att en del adoptivfamiljer har att hantera inte bara sin sorg över att inte kunna få biologiska barn. De ska även ta ställning till vilka särskilda behov hos ett adoptivbarn som familjen kan klara av.

Psykoterapeuten och familjeterapeuten Gunilla Wilhelmsson Cederholm på Adoption & familjekompetens – Lainio-centret – har alltid varit intresserad av så kallade special needs-adoptioner.

Hon har gjort en undersökning – *Adoption av barn med kända särskilda behov* – där hon har fokuserat på de tankar och funderingar en sökande familj kan ha när de ska besluta om de vill och kan ansöka

om ett barn med särskilda behov. Sex personer med varierande bakgrund handplockades för studien.

GUNILLA HAR ARBETAT MED adoptionsrelaterade frågor under drygt 30 år, speciellt anknytningsproblem och neuropsykiatriska funktionsnedsättning, på uppdrag av kommuner och enskilda familjer. Hon har även korttidsboende för adopterade.

– Min bild är att i dag har flera av barnen med särskilda behov större behov av stöd, jämfört med tidigare. Med det ställs större krav på föräldrar att klara av sitt föräldraskap. Tyvärr saknas alltför ofta det stöd som dessa familjer behöver. Och den föräldrautbildning som idag finns är inte helt anpassad till den utveckling som skett.

Gunillas utgångspunkt är att det alltid går att flytta positionerna till det bättre och att det går att få ett värdigt liv för en familj, men man kan behöva stöd. Det handlar även väldigt mycket om synsättet och förväntningarna på vad föräldraskapet ska innebära och vad man är beredd att ändra på hos sig själv – inte vad man anser ska ändras hos barnet.

FÖR BARA NÅGRA ÅR SEDAN var det ett fåtal av de sökande som kunde tänka sig att adoptera ett barn med i förväg kända särskilda behov. Idag är det i vissa länder nästan enbart dessa barn det handlar om.

– Det är inget beslut man alltid enkelt fattar. Ur ett perspektiv kan man se det som att äntligen får de här barnen också föräldrar. Men familjerna behöver rätt stöd, säger Gunilla.

– Samhället hänger inte med när det gäller stödfunktioner. På det medicinska planet finns en förhållandevis god kompetens. Det saknas dock ett helhetsperspektiv, och det behövs mer kompetens när det gäller att stödja familjer med anknytningsproblem och sorgereaktioner.

Gunilla uppfattning är att man glömmer bort vad som händer med familjerna på det psykologiska planet under adoptionsprocessen.

– För en del kan beslutet om att adoptera ett barn med speciella behov vara förenat med en ytterligare sorgbearbetning; först den ofrivilliga barnlösheten och sedan att det måste bli ett barn med någon form av funktionsnedsättning eller sjukdom. Det är en process att ta sig igenom som inte har uppmärksammats.

Gunilla ser en ”kumulativ sorg” – den är i flera steg och tar längre tid att bearbeta. Och problemet ställs på sin spets: ”Antingen får vi ett handikappat barn eller inget alls, eftersom vi snart anses för gamla”.

Vilka föräldrar är de lämpliga i dag?

– Om vi ser ur ett barnperspektiv så borde varje barn ha möjlighet att få prövat om det finns en förälder som är lämplig för den, förutsättningslöst. Men kanske måste även utredarna våga titta utanför ramarna för vilka man bedömer är ”rätt” föräldrar.

NÄR BLIVANDE FÖRÄLDRARS ÅLDER allt mer blivit ett urvalskriterium så kanske man borde stanna upp och fundera på om det är rätt fokus för dessa barn, menar Gunilla. I den undersökta gruppen upplever en del föräldrar att de känner sig stressade och forceras in i ett beslut som de inte hunnit landa i på grund av sin ålder. Processen kan gå för fort, ibland hänger inte själen med.

– Kanske det är i helt andra grupper som de föräldrar finns som har möjlighet och förmåga att även ta emot barn med större behov. Ibland kan det kanske vara mer lämpligt med äldre och mer erfarna människor?

Gunilla tror att till exempel familjehemsföräldrar kan ha en helt annan beredskap för barn med svårigheter, men även sökanden med andra erfarenheter av livet som vanligtvis inte uppfattas som positivt i en lämplighetsbedömning.

– Kort sagt tror jag att man måste ha en större vördnad och öppenhet inför vilka som är lämpliga för dessa barn. Här bör man även titta på vilka instrument som används för utredning när det gäller föräldrarnas egna anknytningsmönster. Men jag tror att det största problemet snarast är att de som får barn med särskilda behov inte får den hjälp de skulle behöva och efterfrågar.

Sammanfattningsvis visar Gunillas studie att adoption av

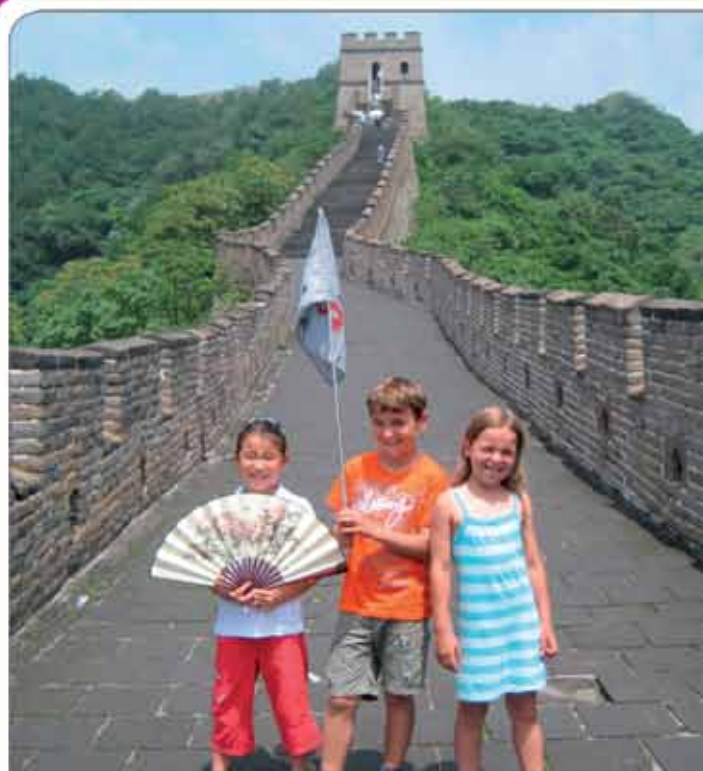
barn med i förväg kända särskilda behov ibland kan innebära ett ökat psykiskt tryck för den enskilde och i relationen. Den väcker etiska och existentiella tankar av både universell och individuell karaktär.

Gunilla Wilhelmsson Cederholm håller på att jobba fram en förenklad version av studien som kommer i början av nästa år. Vill du läsa ett sammandrag kan du skriva till Gunilla och be att få den:

adoption.familj@telia.com

Ing-Marie Söderberg

Adoptions- och återbesöksresor - kontakta oss på Kinaresor!

Vi har mycket lång erfarenhet av adoptions- och återbesöksresor till provinser runt om i Kina. Såväl gruppresor som resor för bara en eller några familjer.

Välkommen att kontakta oss för ett reseförslag!

**KINA
RESOR**
Telefon 08-545 95 200
www.kinaresor.se

Adoptivföräldrar bör vara observanta på tidiga pubertetstecken hos sina barn. Om behandling sätts in i tid kan utvecklingen hejdas och barnet får en mer naturlig mognad.

Tidig pubertet bör hejdas i tid

Adoptivflickor från andra länder är en grupp som riskerar att komma i puberteten tidigare än normalt och bli kortväxta som vuxna. Detta framkom redan för nästan tjugio år sedan i en doktorsavhandling av Lemm Proos vid Institutionen för kvinnors och barns hälsa vid Uppsala universitet

De som är minst för sin ålder när de kommer till Sverige och sedan växer mycket fort löper störst risk att gå in i en tidig pubertet. Eftersom barn slutar växa ett par år efter puberteten kan de bli väldigt kortväxta som vuxna. Gäller då de här forskningsresultaten också adoptivpojkar?

– Vi har bara gjort en pilotstudie på pojkar, svarar Lemm Proos, men den tyder på att vi får ungefär liknande resultat när vi jämför adoptivpojkar med svenskfödda pojkar.

ADOPTIVFLICKOR SOM VISAR pubertets-tecken före nio års ålder och adoptivpojkar som visar sådana tecken före tio års ålder bör följas upp, anser Lemm Proos.

Nu finns det som tur är läkemedel som tillfälligt kan blockera pubertetsutvecklingen. Dock vill läkarna vara säkra på att puberteten verkligen är på gång så att de inte sätter igång medicineringen i onödan. De gör en samlad bedömning av olika pubertetstecken samt mäter hormonvärden i blodet.

Som adoptivförälder kan man känna en viss ängslan inför den här behandlingen. Är medlet verkligen utprovat och ger det inga biverkningar? Lemm Proos kan lugna oss på den punkten. Den behandling man använder sig av anses etablerad,

och har använts i många år för att blockera puberteten.

Några allvarliga biverkningar har inte rapporterats. När man slutar kommer puberteten igång igen ganska snart och förlöper sedan i allmänhet normalt.

Lemm Proos tycker inte att adoptivföräldrar ska tveka att börja en behandling om den verkligen behövs, det vill säga när puberteten klart kommer för tidigt.

– Många adoptivbarn har haft en ganska tuff start i livet. Blir deras barndom dessutom förkortad av en för tidig pubertet kan det i värsta fall leda till psykiska och sociala problem. De hinner helt enkelt inte med allt de behöver uppleva medan de fortfarande är barn.

ETT ANNAT SKÄL ATT BÖRJA en behandling är barnets slutliga längd. Även i till exempel Indien är en kvinna under 145 cm extremt kort. Förutom att kortväxthet kan ge psykiska problem kan det också innebära svårigheter att föda barn. Den pubertetsblockerande behandlingen kan ge chans till bättre slutlängd, speciellt vid mycket tidig pubertet. Det är dock inte säkert att längden alltid påverkas. Något man ändå alltid vinner med behandlingen är en längre barndom, det vill Lemm Proos poängtera.

Lemm Proos vill råda alla adoptivföräldrar att observera sina barn. Redan när barnen är i sex-sjuårsåldern kan man börja hålla ögonen öppna för eventuella pubertetstecken.

Vid misstanke om sådana bör man kontakta läkare. För att undvika onödiga oro kan man avtala med skolhälsovården om att barnets längd, vikt och utveckling kontrolleras varje halvår. Då kan man

upptäcka om barnet börjar växa onormalt fort för sin ålder. Just i början av pubertetsutvecklingen brukar barn nämligen sätta igång att växa väldigt mycket.

Doktorn kan sedan avgöra om det är befogat med en remiss till närmaste barnklinik. Även om man inte sätter in någon behandling kan det vara bra att ha barnet under observation.

LEMM PROOS TYCKER ATT det faktum att det kan bli komplikationer i utvecklingen inte får skymma det positiva med en adoption. Barnen får ju ändå en så mycket högre livskvalitet än om de skulle stannat kvar i sina hemländer. Man ska dessutom inte glömma att de flesta adoptivbarn tycks utvecklas helt normalt vad gäller längd och pubertet.

– Skulle barnet visa tecken på en alltför tidig pubertet så finns ju effektiva och beprövade behandlingsmetoder som kan skjuta upp den. Adoptivföräldrarna och vi läkare får göra det bästa av situationen, säger Lemm Proos.

Ing-Marie Söderberg

Fotnot. Det finns olika mediciner som används för att blockera puberteten. Vanligast är ett implantat under huden varannan månad.

De här artiklarna har varit införda tidigare (2009) i Vi Adoptivfamiljer. De är dock uppdaterade och godkända av Lemm Proos i augusti 2013.

”Jag vill inte bli stor ännu!”

Det är svårt att vara barn i en kvinnas kropp. Så säger Linda som kom i puberteten långt tidigare än alla andra i klassen. Indra och Lisa fick däremot pubertetsblockerande medicin och är i dag tacksamma för det.

Vi adoptivfamiljer har flera gånger skrivit om flickor som varit på väg in i eller hamnat i för tidig pubertet. En av dem var Linda.

Skamkänslor, ensamhet och en känsla av att vara annorlunda än alla andra. Så beskrev Linda sina erfarenheter av att komma i puberteten betydligt tidigare än de jämnåriga kamraterna.

Linda adopterades från Indien då hon var nio månader gammal. I femman kom menssen, bröstet växte, och hon blev längst i klassen. Hon hade svårt att prata med sina föräldrar om det som hände med kroppen, hon skämdes och gömde sig i pappas stora tröjor.

Linda upplevde starkt att hon med sin tidiga fysiska utveckling var annorlunda än sina jämnåriga kompisar. Hon önskar att det hade varit möjligt att få hjälp att bromsa kroppens utveckling.

– Det finns inget positivt i att vara ett elvaårigt barn i en kropp som håller på att bli en vuxen kvinnas. Som adopterad hade jag också andra frågor att fundera över, och nu sammanföll det med att det hände så mycket i kroppen.

Linda är också besviken över att hon till slut blev så kort, bara 150 cm lång.

INDRA UPPVISADE OCKSÅ tidiga tecken på pubertet. Redan innan hon fyllt nio år såg hennes mamma att hennes bröst började växa. Hon var inte förvånad, Indra tillhörde gruppen barn som är mest i riskzonen för att drabbas av för tidig pubertet. Hon var fyra år gammal när hon kom från Indien och växte mycket fort de första åren.

På barnkliniken blev Indra ordentligt utredd. Efter det bestämde läkaren i samråd med föräldrarna att det var lämpligt att sätta in behandling med pubertetsblockerande medicin. Den fick hon tills hon fyllt elva år. Då hade hon både vuxit och mognat sedan behandlingen sattes in.

Trots att sprutorna var jobbiga att ta är Indra nöjd med att hon fick behandlingen. Den gav henne en längre barndom och gjorde att hon slapp gå in i puberteten tidigare än kamraterna – en nog så viktig faktor på mellanstadiet. En annan var att hon växte bra och till slut landade ungefär på medellängd.

Arkivbild. Flickan på bilden har inget samband med artikeln

LISA FRÅN KINA BÖRjade också hon gå in i puberteten alldeles för tidigt. Hennes familj fick omedelbart gehör för sin önskan att få sin dotter utredd.

– Det var inga som helst problem, berättar Lisas mamma. Hormonproverna visade att hon börjat komma i puberteten, men eftersom de andra tecknen var så tydliga påbörjades hormonbehandling redan innan svaret på provet var klart.

Både Lisa och hennes mamma är övertygade om att de gjorde rätt.

– Att välja att hormonbehandla kändes som att kunna ”ställa till rätta” det som vi på sätt och vis var orsak till. Skulle inte Lisa ha kommit hit så skulle hon inte heller ha kommit i för tidig pubertet. Det här var sättet för hennes själsliga ålder att komma någorlunda i fas med den kroppsliga, säger Lisas mamma.

SOM FÖRÄLDER GÄLLER DET ALLTSÅ ATT HÅLLA ögonen öppna så att man i tid observerar eventuella tidiga tecken på pubertet hos sina barn.

Även om man kanske inte har en tanke på att det skulle var dags för pubertet än ...

Om du ser oroande tecken kan du ta kontakt med en barnläkare som har kännedom om adoptivbarns tillväxt och utveckling. Sådana finns att tillgå på landets barnkliniker och barnmottagningar.

Om du har frågor om för tidig pubertet kan Vi Adoptivfamiljer förmedla dem till doktor Lemm Proos, som intervjuas i artikeln här intill. Se e-postadress till redaktionen på sidan 2.

Ing-Marie Söderberg
Intervjuer även Kerstin Krebs
och Yvonne Rauma Kassel

Familjerna Söderdahl och Johansson fick sina barn i Thailand våren 2013. Här är berättelsen om hur det gick till.

Resan till döttrarna i Song Khla

Familjerna Söderdahl och Johansson skickade båda sina ansökningar till DSDW i Thailand våren 2009. Nästan fyra år senare fick de barnbesked, två små flickor som var födda samma år och bodde på samma barnhem, Song Khla Children's Home i södra Thailand.

I början av april i år flög båda familjerna först till Bangkok och sedan vidare via inrikesflygplatsen för att flyga den sista sträckan till Hat Yai – flygplatsen närmast Song Khla.

TANKEN VAR ATT FAMILJERNA skulle komma varsin dag till barnhemmet för att få sin egen stund vid det första mötet. Det var en god tanke, men man lägger inte alltid samma vikt vid just det första mötet i Thailand.

Familjen Söderdahl landade en dag tidigare och åkte därför också en dag tidigare till barnhemmet för att träffa sin flicka. Mötet gick bra men barnhemmet tyckte att familjen skulle vänta till nästa dag med att ta med sig sin dotter.

Familjen Johansson hade tid för sitt första möte dagen efter. Barnhemmet hämtade upp båda familjerna på hotellet samtidigt den dagen. Väl framme fick familjerna vänta i samma rum – en del papper skulle signeras och några frågor ställdes och de svar som gavs av barnhemspersonalen var på förhållandevis dålig engelska.

Plötsligt kommer flickorna in i rummet samtidigt med var sin nanny, båda barnen grät och det blev ett lite tumultartat möte för alla inblandade. Den ena

familjen gick ut med sin flicka för att få en egen stund medan den andra familjen stannade kvar i väntrummet.

Till sist skulle några fler papper fyllas i, båda familjerna fick mata sina barn så att de var mätta och nöjda. Därefter fick familjerna lämna barnhemmet med sina flickor, utrustade med några blöjor och ett paket mjölkersättning för att börja sina nya liv tillsammans.

DEN ENA FAMILJEN fick alltså ta med sitt barn samma dag, den andra familjen fick vänta en dag innan deras flicka fick följa med dem. Det kan vara bra att veta att hur väl man än planerar så går det aldrig helt att förutse hur det första mötet kommer att bli. Och om det nu skulle råka bli lite tumultartat och inte som man drömt om och tänkt sig – då kan ju fortsättningen bara bli bättre!

Väl tillbaka på hotellet igen som nyblivna föräldrar var det inte helt lätt att veta allt om hur man skulle bete sig med sitt barn som man precis träffat. Vad äter hon, hur mår hon, när ska hon sova – hur ska blöjan sitta och så vidare.

Då hotellet inte kunde ordna fler än en barnsäng kom en av papporna på en fin lösning – han gick ut och köpte silvertejp.

Båda vuxensängarna tejpades ihop och madrasser och lakan lades på ett finurligt sätt så att deras lilla dotter inte skulle ramla ut.

Sedan visade det sig även att de flesta medhavda kläderna var lite för stora. Trots att man vet om längden på barnen så brukar kläder köpta i Europa i "rätt

storlek" vara en smula för stora för thailändska barn.

EFTER NÅGRA DAGARS VISTELSE i Song Khla bar det av till Bangkok för att fortsätta processen med intervju och pass med mera.

Första etappen i Bangkok bestod i att åka till DSDW för att träffa handläggaren Ms Chintana. Tillsammans med henne skulle familjerna åka till passpolisen och ansöka om barnens pass.

Nästa dag var intervjudag på DSDW. Klockan nio på morgonen var det dags att infinna sig i fina kläder på myndighetens kontor i väntan på att bli uppropade. Den här dagen var det nitton familjer som skulle intervjuas. Varje intervju tog allt från 10 till 20 minuter och frågorna varierade beroende på vilket rum man hamnade i.

Familjerna fick svara på frågor som "Är ni nöjda med ert barn?" och "Vilket namn har ni tänkt?" Det kom också en del frågor om språkutveckling och frustration som kan uppstå då barnen inte kan uttrycka sig i ord, samt om den svenska vällingen och huruvida den kunde orsaka övervikt.

FAMILJERNA UPPLEVDE intervjuerna som lättsamma och trevliga. Efter intervjun fick familjerna adoptionshandlingar som visade att de nu var fosterföräldrar till barnen, de kunde sedan åka tillbaka till hotellet igen och pusta ut.

När passen var uthämtade gjordes ett besök på Svenska ambassaden för att klistra in uppehållstillståndet i barnets pass. Det gick bra att bara den ena för-

På DSDW. Familjerna Johansson och Söderdahl intervjuades på myndighetens kontor.

äldern kom och det var tur då väntetiden blev ganska lång med formulär som skulle fyllas i.

Så var hela adoptionsproceduren i Thailand klar och familjerna kunde resa hem. Vid utresan granskades alla adoptionshandlingar noga och när familjerna kom till passkontrollen vid hemresan upptäckte de att även små sovande barn behöver fotograferas vid utresan. Det innebar ett ganska abrupt uppvaknande och en viss frustration för familjerna när de fick väcka upp barnen.

Den ena familjen fick sedan en flygresan där deras lilla flicka låg och sov gott i mammas famn, mamman själv sov inte så värst mycket.

Den andra familjen hade sin lilla flicka nerbäddad på golvet, framför fötterna och där sov hon ganska bra.

Den sista lite kämpiga erfarenheten kom när barnen efter en lång flygresan skulle spännas fast med bilbälte i en barnstol, en för dem helt ny och inte så rolig upplevelse!

Monica Fagerberg

När livet tar en ny vändning

Familjen Johansson hade accepterat tanken på att leva utan barn när telefonsamtalet från FFIA kom om att en liten flicka väntade på dem i Thailand.

Att Petra och Mattias Johansson (som är en av familjerna i berättelsen här intill) fick lilla Tindra Fah Ratchanikorn från Thailand var ett oväntat mirakel. När de började sin adoptionsprocess var de beredda på tre års väntetid, som till slut blev sex år.

– Vi visste att vårt medgivande inte skulle förnyas på grund av åldersgränsen, och hade faktiskt helt gett upp tanken på att få ett barn, berättar Petra.

När FFIA ringde och sa att det fanns en liten flicka till dem i Thailand blev det en chock, men efter ett par dagar kom glädjen. Familjen fick raskt ställa om alla sina planer och rutiner.

– Det var så mycket praktiskt att göra inför resan att jag inte hann tänka på hur det skulle kännas att få det här barnet, säger Petra.

Helt plötsligt står man där med ett barn – och det är på riktigt!

Familjen Johansson valde från början Thailand för att de varit där på semester flera gånger och för att det är lätt att resa tillbaka. De tyckte att de visste ungefär hur Thailand fungerar. Men turistorterna skiljer sig rätt rejält från den by – Song Khla – där deras barn fanns, det upptäckte de snart. Och hotellet var knappast turistanpassat.

Petra och Mattias trodde att de skulle

få åka till barnhemmet, möta barnet och se hur miljön var och sedan komma tillbaka och hämta henne kanske nästa dag. De var oförberedda på att få ta med sig barnet direkt.

– Helt plötsligt står man där med ett barn – och det är på riktigt!

Petra minns det som en i en dimma – men känner också att det varit omöjligt att släppa Tindra när hon väl fått henne i sin famn.

Vid överlämnandet blev det lätt kaotiskt och barnen började gråta.

– Man blir handfallen ... Jag satte mig ned och försökte le och skratta, och när jag tog upp Tindra slutade hon faktiskt gråta. Men jag ser på våra foton att hon nog var i chock den första tiden där nere.

Petra menar att man måste inse att man kanske inte älskar sitt barn från dag ett utan att det är sådant som växer fram.

– I början var det nästan som att vara barnvakt, vi kunde inte ta in att hon verkligen var vårt barn.

NÅGOT SOM PETRA OCH MATTIAS inte varit förberedda på var att barnen inte hade fått så mycket stimulans, och var lite sena i utvecklingen. Det var inte vana vid att leka och ha leksaker. Barnstolar, bilbarnstolar, vanliga sängar och annat som är vardag för oss var nytt för dem och ibland även skrämmande.

Väl i Sverige har det dock gått jättefint. Tindra, som nu är två år och tre månader, sover och äter bra och det verkar som om hon kände sig hemma direkt där på ön i S:t Anna. Hon är lugn och trygg, med både mamma och pappa.

Familjen har ett eget turistföretag som gör att de ofta har folk omkring sig och det

Tillsammans. Mamma och Tindra i Bangkok.

gillar Tindra, som är en mycket social liten person.

– Eftersom det inte finns några andra barn där vi bor ska Tindra börja på dagis ett par dagar i veckan redan i höst. Hon behöver den stimulansen tror vi, säger Petra.

Så här i efterhand är Petra och Mattias glada att de valde Thailand. Men det var en tuff resa med en del påfrestningar, som det inte gått att förbereda sig för.

Dock hade de ju sällskap av familjen Söderdahl som de kom bra överens med. Familjerna håller kontakten och har träffats ett par gånger sedan de kom hem. De har redan talat om att åka på återresa tillsammans.

Ing-Marie Söderberg

Sol och regn på Thailandgäster

Under en solig vecka i augusti fick FFIA tillsammans med Adoptionscentrum och Barnen Framför allt trevligt besök av representanter för den thailändska adoptionsmyndigheten.

Det var Mrs Chalutip Punnabutr – Senior Expert in Social Development, Mrs Prapimdao Satake – Chief of Intercountry Adoption Section och Mrs Sirirat Kankamtorn – Chief of Post Adoption Section som kom på besök.

På agendan stod bland annat besök på våra tre organisationer, möte med MIA, några studiebesök samt lite sightseeing.

Veckan avslutades med en familjeträff i Stockholm för adopterade barn från Thailand och deras familjer. Familjerna var inbjudna att träffa representanterna under en gemensam mysig picknick i Hagaparken, och eftersom hela veckan hade bjudit på strålende sol hoppades vi på samma fina väder även på lördagen.

Tyvärr vräkte regnet ner en timme innan familjeträffen och platsen fick i sista stund styras om till Fjärilshusets café. Där fick familjerna inte lov att äta sin medhavda picknick, vilket var olyckligt för de familjer som gått upp i ottan för att ta sig till Stockholm med en rejäl matsäck i bagaget. Som tur var kunde de köpa något att äta i kaféet.

Representanterna från myndigheten var så glada åt att återse barnen. Två av damerna hade träffat alla barnen tidigare då de sitter med i nämnden som alla familjer träffar under adoptionsintervjun.

Nästa Nativeland Visit kommer troligen att anordnas i Thailand under juli månad 2015.

Monica Fagerberg

Familjeträff i Hagaparken för Thailandfamiljer och besökarna från thailändska adoptionsmyndigheten

Aktivt föräldraskap

Välkommen till föreläsning i Göteborg 9 november

Boka in lördagen den 9 november klockan 13.00-16.00 för en mycket intressant föreläsning om Aktivt föräldraskap. Platsen är Flatåsskolans aula, Nymilsgatan 33, Västra Frölunda, Göteborg.

Som föreläsare har vi bjudit in Elisabeth Eriksson, psykoterapeut och ivrig förespråkare för Aktivt föräldraskap. Läs mer på www.elisabeteriksson-gestalt.se

Aktivt föräldraskap är ett förhållningssätt som går ut på att vara en tydlig ledare i familjen utan att hota, muta eller kränka, att skapa en god relation med barnet och vara en "frågbär" förälder som barnet gärna vänder sig till.

Med Aktivt föräldraskap vill man stödja barnet att bygga en god självkänsla, självförtroende, mod, ansvar, förmåga och vilja att samarbeta. Syftet är inte att lära barnet lyda, utan att få en inre styrning. Därför används inom Aktivt föräldraskap inte belöningssystem eller time-out eller annan bestraffning

eftersom det främst lär barnet att lyda, antingen av rädsla för straffet eller för att det vill ha en belöning. Belöningssystem kan fungera på kort sikt men fostrar inte eget ansvarstagande och samarbetsförmåga. Det bygger inte heller självkänsla och mod.

Inom Aktivt föräldraskap lägger man stor vikt vid anknytning, hur man kan skapa en god relation med barnet som bäddar för ömsesidigt förtroende och glädje i kontakten. Förändringsfokus ligger på de vuxna. Elisabeth Eriksson kommer i sin föreläsning att berätta mer om förhållningssättet inom Aktivt föräldraskap och ge oss exempel ur vardagen.

Kostnad 70 kr (inkl. frukt och förfriskning), betalning på plats. Anmälan senast 1 november till kaisa.hammar@ffia.se. Varmt välkomna!

Föreläsningen anordnas i samarbete med BFA ((Barnen framför allt) och BV (Barnens vänner).

Dagboksanteckningar från träff i augusti med en fast sammansvetsad grupp.

Björn och hjortron på familjeträff i Strömsund

Om några dagar är det dags igen att träffa våra vänner i vår yngsta dotters grupp. Det blir en lång resa för många av oss. Det är inte mer än rätt att vi får åka en bit för det får ju familjen i Strömsund göra varje år.

Denna resa är dock inte den längsta vi gjort i gruppen. Förra året var vi i Kina allihop utom en familj, och vi är åtta. I Kina bor dessutom en av familjerna, så vi skojade och sa att det var den familjens tur att ha träffen, och att det inte var dåligt av oss att komma.

VI UPPLEVDE MYCKET FINT tillsammans förra året, var i både Shanghai och Beijing och Guangshang som barnen kommer ifrån. Barnhemmet hade satt upp en lång banderoll ovanför entrén, med alla barnens kinesiska namn på. Namnen var skrivna med vår västerländska skrift och guiden sa att detta var en stor ansträngning ifrån barnhemmets sida, eftersom de inte behärskar vår skrift så väl.

Denna banderoll rev de sedan ned och gav oss. Vi bestämde då att den ska vandra emellan oss och alltid vara med hos den som ordnar nästa träff. Så nu ska vi få se den för första gången i Strömsund i Sverige.

Då resan blir så lång har några av oss tagit mer ledigt och ska träffas några dagar tidigare och ta oss till Leksand, som delmål. De som har längst att åka är vår familj ifrån Ystad.

Vi sammanstrålar på ett hotell i Leksand och bor där i två nätter. Två familjer från Göteborg, en från Ljungskile och Ystadfamiljen. När vi väl är där möter en femte familj upp som är från Stockholm, och har sitt sommarställe i Dalarna och som fortsätter med oss sen.

Dagen är här, vi är på väg. Vi har åkt hela dagen och gjort några stopp för mat och bensträckare. Det har varit ett bra åkväder, mulet och lite regn på slutet. Nu vankas det snart middag och vi väntar på två familjer som blivit lite sena.

Vi har hamnat i paradiset tycker vi. Korstäppans herrgård är fylld av kuriosa och fina minnen. Det har från början varit en domprostbostad. Dottern tog över så småningom och har drivit skola för framtida sjuksköterskor.

Nästa morgon gjorde vi oss i ordning och styrde kosan till Carl Larssons hem. Det blev en heldag med guidad visning, barnen fick på sig gamla målarskjortor och målade varsin fin bild, på staffli och allt.

Det var en fantastisk upplevelse och miljö, allt var fortfarande så levande. Släkten bor och använder fortfarande hemmet. I midsomras var några utav de kvarvarande barnbarnen till Carl Larsson där och firade midsommar.

Vi åkte till hotellet och åt en god middag.

NY DAG, NYA MÖJLIGHETER, vi startade tidigt för att åka vidare till Strömsund.

Det är mycket skog i norr, stundtals får man "lappsjuka" av att bara se träd och inga människor eller hus. Vi beslöt att inte åka karavan allihop, för vi har olika takt att köra i. Vi och vår bil satsade på ett stopp i Sveg för att äta lite. Det var en vacker dag, mycket att se på. Vi nyper oss i armen och tittar på alla perfekta trädgårdar och snickarglädje och blommar.

Vi är tacksamma att vi får se allt detta och tackar vår lyckliga stjärna för att vi har förmånen, att via dessa adoptioner

(två), få se och vara med om allt detta. Så mycket goda människor vi lärt känna, och så många platser vi fått se.

Vi nådde Strömsunds Camping och vår stuga vid fyratiden på eftermiddagen. När vi installerat oss och de flesta kommit på plats grillade vi och bara babbade hela kvällen. Vår lilla "bisvärm", sju tjejer, såg vi knappt röken av. Det är så det ska vara, det är detta vi sett fram emot, att de ska få träffas, umgås, ha kul tillsammans.

NATTEN OCH MYGGOR gjorde sitt intrång, var och en gick till sin stuga för sova några timmar.

Nästa morgon hade flickorna satt klockan på 7.15 och träffades innan vi knappt vaknat.

Det fanns inget spikat program, så vi åkte på lite olika grejer. Två familjer åkte på en kulturfestival i närheten, några pappor åkte till ett bilmuseum och några av oss åkte till Öhn och besökte Beppe Wolgers hem och museum.

Vi träffades på kvällen för gemensam middag på stadens thairestaurang. Sedan till campingen för gemensam samvaro resten av kvällen. Vädret var strålande.

Ny morgon och överraskning.

Efter frukost skulle vi bara snällt borsta tänderna och vänta. Rätt som det var kom en stor, gammal, gammal buss inköran på campingen. En bror till Lars, som ordnat träffen, kom med sin fina buss för att hämta oss.

Vi skulle fara ut på tur. Alla barnen tittade storögt och fick hoppa in. Den var inredd som en husbil, så vi fick inte plats alla, men barnen såklart och bilintresserade pappor fick följa med.

Färden gick ut ur stan på fina vägar.

Till slut stannade vi till och körde in på en gård.

Där bor Björn Gustavsson med fru.

Björn har skjutit en björn, som han blivit känd för. Björnen bars ut och ställdes upp för allmän beskådan. Den väger 340 kilo och är den hittills största björn som skjutits av en privatperson. Den kallas Risede-björnen och hyrs ut till kommunen ibland.

BJÖRN BERÄTTADE STOLT SIN HISTORIA, vi bjöds också på saft och godis.

Björns fru stod i gårdens bakstuga och bakade tunnbröd. Det var kul tyckte tjejerna, där stod de och hängde. Det slutade med att varje familj fick varsin påse med alldeles nygräddade tunnbröd.

Vi åkte tillbaka till campingen och när vi skulle tacka för turen fick vi ytterli-

gare något gott. Chaufförens fru hade plockat hjortron och varje familj fick två påsar var. En sådan härlig dag.

Dagen var dock inte slut, vi skulle ju bada också. Iväg i bilarna och ut på landsvägen igen. Vi styrde kosan emot en stor sjö med sandstrand. Där låg vi ett par timmar och njöt och pratade och barnen badade.

På kvällen blev det grillning igen på campingen, tills myggorna tog oss och vi måste gå in.

Nästa morgon, samma procedur, flickorna upp i ottan, man måste umgås så mycket som möjligt. Vi ler.

Hemresedag, inte kul. Vi har en lång resa framför oss, 95 mil.

Några familjer skulle hälsa på vänner och övernatta där, vår familj valde att åka ända hem till Göteborg. Det gick bra,

vi stannade i Sveg igen och lite andra ställen för paus.

Flickorna bytte, mobnr, kik-adresser med mera. Vi skickade ett vykort till den flickan som inte var med, alla flickor skrev under.

Vi föräldrar beslöt att öppna en sluten grupp på Facebook, där vi kan prata, byta bilder och minnas tillsammans.

Träffen gav så mycket denna gång, kanske för att vi varit i Kina ganska nyligen och verkligen blivit samman-svetsade.

Vi somnade gott på söndagskvällen med allt gott vi förskansat oss under helgen.

Pia Ernlo med familj

Familjeträff i Jämtland. Grupporträtt med björn

Barn på jorden

Ny förening för bistånd till Indien

Några av de biståndsprojekt FFIA har i Indien har drabbats av en regelförändring som medför att vi nu måste organisera dessa projekt på ett annat sätt.

Förändringen beror på att den indiska centralmyndigheten för adoptioner (CARA) utfärdat nya riktlinjer för adoptionskostnader och bistånd till de organisationer som har licens för adoptionsverksamhet. För oss handlar det om SOFOSH i Pune, Indian Society for Rehabilitation of Children i Kolkata och Asha Sadan i Mumbai.

FFIA har under många år haft biståndsprojekt till stöd för de handikappade barnen på dessa barnhem, de barn som inte kommer ifråga för adoption. I Pune har biståndet gått enbart till barnhemmet TARA som är en egen enhet, men tillhör SOFOSH.

I Kolkata finns en liknande uppdelning för projektet Madhur Mushkan. I Mumbai har stödet getts rent allmänt till handikappade eller sjuka barn på barnhemmet Asha Sadan.

Enligt de nya reglerna i Indien får licensierade barnhem inte längre ta emot donationer från adoptionsorganisationer.

För att projekten ska kunna drivas vidare har projektledarna i de tre berörda projekten bildat en ny förening med namnet Barn På Jorden (Earth Child Association).

Denna förening kommer fortsättningsvis att ta hand om projekten på samma sätt som FFIA tidigare gjort. Föreningen kommer även att ha ett biståndsprojekt för barnhemmet Shreevatsa i Pune, som också tillhör SOFOSH. På detta barnhem finns föräldralösa och övergivna barn utan handikapp.

Nytt bankgironummer för donation är **173-7022**. Alla inbetalningar som gjorts till FFIA Bistånd för de ovan nämnda projekten har överförts till den nybildade föreningen.

Nya donatorer är varmt välkomna! Kontaktinformation för Barn på Jorden (Earth Child Association): Bertil Reis, tel 031-411901, bertil.reis@lucere.se

Webbplats: www.barnpajorden.org

Adress: c/o Bertil Reis, Lekevallsgatan 51, 431 69 Mölndal

Vi är övertygade om att denna förändring av delar av FFIA:s Indienbistånd kommer att fungera bra för såväl projektens framtid som för alla bidragsgivare.

Övriga projekt i Indien, Akhand Jyot i Ahmedabad, Sudhantira i Madurai och Nazareths Vänner i Thanjavur fortsätter som tidigare att administreras av FFIA Bistånd.

Britt-Marie Nygren
biståndsansvarig

Monica tackar för sig

I mitten av september går jag vidare till annat jobb,

Tack för de här åren som har gett mig så otroligt mycket! En solig hälsning till alla underbara människor jag kommit i kontakt med under min tid på FFIA.

Och en extra stor varm kram till alla fantastiska barn jag fått följa en liten bit på vägen.

Ni kommer alltid att ha en speciell plats i mitt hjärta ♥

Monica Fagerberg

KALENDARIUM

- 12 oktober kl 13
Extra förenings-
stämma i Göte-
borg
- 9 november
Föreläsning kl
13-16 i Göteborg
om Aktivt föräld-
raskap

Medlemssekreterare
Kaisa Hammar
kaisa.hammar@ffia.se
tel 031-704 60 93

Medlemssidan

Vill du stödja ett biståndsprojekt?

Indien

- Kvinnohuset Sudhantra, Madurai
- Ahkand Jyot Foundation, Ahmedabad
- Nazareets vänner, Thanjavur
- Madhur Maskaan, Kolkata, Asha Sadan, Mumbai, Tara habiliteringscenter och Shreewatsa, Pune (genom *Barn på jorden*)

Kina

- Healthy Feet, Nanjing

Sri Lanka

- Daghemmet Aruna, Kurunegala

Mer information om projekten finns på www.ffia.se

Biståndssamordnare är Kristin Törngren, 0707-29 07 87 och Britt-Marie Nygren, 031-704 60 80, britt-marie.nygren@ffia.se

Barn på jorden: Bertil Reis, tel 031-411901, bertil.reis@lucere.se
www.barnpajorden.org

Varsågod, extra förmånlig ränta för dig

Som medlem i FFIA kan du låna från 20 000 upp till 350 000 kronor till en rörlig ränta på 5,64 procent. Ingen säkerhet behövs och inga avgifter finns. Du kan när som helst lösa lånet utan extra kostnad. Om den rörliga årsräntan är 5,64 procent, blir den effektiva räntan 5,79 procent för ett annuitetslån på 100 000 kronor upplagt på 5 år. Det totala beloppet att betala, under förutsättning att räntan är oförändrad, blir 114 995 kronor och din månadskostnad blir 1 916 kronor. Årsränta per 2013-01-08.

Gör så här för att ansöka om medlemslån

- Ring **0771-MEDLEM** (0771-633 536) om du vill ha ett lånebesked direkt.
- Logga in på **Internetkontoret** (om du redan är SEB-kund).
- Besök seb.se/medlemslan.
- Kom in på **närmaste kontor** – du får besked och hjälp medan du väntar.

Kom ihåg att berätta att du är medlem i FFIA. Läs mer på seb.se/medlemslan

Kompisar. Nike fyra år med sin älskade hund Cliff. Nike kommer från Xian, Shaanxi, Kina.

Familjen Grans, Ljungby

Kinakusinerna Hugo Cedergren och Joakim Ljungmark har varit hemma sedan mars 2011. De träffast två-tre gånger om året och har roligt tillsammans.

Hugo, mamma Sara och pappa Oskar

En bild på vårt gäng. Vi hade återträff i Träslövs läge i augusti i år. Barnen kommer från olika platser i Kina och kom hem i början av september 2006. John, Axel, Erik, Erik med storasyster Karin, Sophie och Elin hälsar till Ella och Maja som inte var med denna gång.

Kristina Evnell,
mamma till Sophie

Hälsning från Spanien. Här är Ida, född -03 från Yulin, Guangxi och David, född -08, från Shenyang, Liaoning. Varma hälsningar från oss till alla vi känner.

Familjen Morin